

TGM TIMES

„Ve škole tě naučí
poznávat svět. Za
školou zjistíš, že
je jiný.“

– Peter Gregor

NA CO SE MŮŽETE V TOMTO ČÍSLE TĚŠIT?

- 1 Neon night
- 3 Rozhovor s králem
a královnou plesu
- 7 Japonsko
- 10 Interview with
Spanish students
- 13 Mořský ďas
- 15 Rozhovor s
bývalými studenty

DUBEN 2024

NEON NIGHT

Gymples 2024? Neon night? Jen další ze školních plesů, nebo nezapomenutelný večer? Pojďte se s námi podívat, jak tato party dopadla!

Prvního března tohoto roku se v prostorách Kulturního centra ve Frýdlantu nad Ostravicí konal školní ples zdejšího gymnázia. A my jsme si ho samozřejmě nemohli nechat ujít. Už u vchodu nás vítají zářivé balonky a chytlavá hudba ozývající se z nitra budovy. Davem lidí se snažíme prodrat ke stánku s prodejem tomboly a dále do kýženého sálu. Po cestě se ptáme návštěvníků na jejich očekávání. „Gymples je vždycky super, už se nemůžu dočkat půlnočního překvapení!“

Je za pět minut osm. Za chvíli to všechno vypukne. Na pódium vstoupí dvě mile vypadající slečny a provedou nás celým programem večera - včetně námi očekávané velké tomboly. Poté dívky odejdou a DJ uvede ještě jeden song. A co se děje dál? Zhasnou světla a z pódia kráčí na parket nespočet siluet. Rozezní se hudba a UV světla ozáří všechny ty neonové barvy, kterými jsou tanečníci pokryti. Dav jásá. Náhle si skupina ulehá na parket. Oddělí se od nich dívka, jež je následně vyzdvížena na obruč visící ve vzduchu. Všichni tajíme dech a máme pocit, že létáme ve vzduchu spolu s ní. Po dechberoucí performanci následují další sestavy, při nichž jen silí nadšené výkřiky publika. A náhle je konec, tanečníci se uklání a za bouřlivého potlesku odchází z parketu.

A my se dále vyptáváme bývalých maturantů gymnázia na jejich pocity. „Moc jsem se na ples těšila, každý rok tu chodíme s kamarády z gymplu, ale toto naprosto předčilo má očekávání!“

Za chvíli z mikrofonu zazní prosba o opětovné vyklizení parketu. A následuje poutavá světelná show. Pár předvádí všelijaké dovednosti s vějíři či šátky a my z nich nemůžeme spustit oči.

Pozornost jsme opět obrátili k pódiu a nyní se ptáme: kdo bude králem a královnou plesu za rok 2024? A kdo vyhraje úžasné ceny z tomboly, jako vstupenky na Beats for love, Playstation nebo chlebič od paní učitelky Hermanové? Před našima očima se střídá jeden obdarovaný člověk za druhým a na konci se už jen snažíme skrýt zklamání z námi neobdržených cen.

Během večera málem protančíme střevíčky, když vtom si všimneme, že se cosi chystá. A za chvíli se již před námi kroutí tanečníci do rytmu skladby od Eminema. Následuje šokující představení kluků v dívčích šatech, tančících na Single ladies, a pak už na parket vyběhají studenti s vlajkami vlajícími za zády. Postupně nám se stylem a humorem představují jednotlivé školní předměty - zeměpis, dějepis, španělštinu..., z nichž nás osloví především ekonomie a bougie Money, Money, Money od Abby nebo představení online výuky v županech za tónů Lazy song. Tanečníci sklízí nadšený potlesk a my se pomalu ubíráme k odchodu.

Dnes jsme prožili večer plný zábavy, skvělého programu, nadšených diváků a chytlavé hudby. Zkrátka večer v záři neonů.

Lara Macurová, 5. A

Král a královna plesu

Jako každý rok přichází očekávaný rozhovor s novými členy královské rodiny. Královnami byly tento rok zvoleny Tereza Bačáková z 4. B a Veronika Smutná z 6. A. Naopak králi se stali Daniel Chuděj z 4. B a František Kaiser z 6. A.

Užili jste si ples?

T: Jo, bylo to super. Mně se líbilo všechno asi, nic bych nevytkla.

V: Půlnoční překvapení, dokážu říct, bylo lepší než to naše, ale předtančení nešlo vidět. Ale jinak bomba, super!

D: Mně se mega líbil, ty barvy a celkově atmosféra byla super.

F: Jo, ples byl super.

Jak dlouho jste se připravovali na ples?

T: Asi hodinu a půl.

V: Asi tři prosecca, takže tak hodinu.

D: Půl hodiny.

F: 20 minut asi.

Bylo pro vás obtížné si obstarat oblečení na večer?

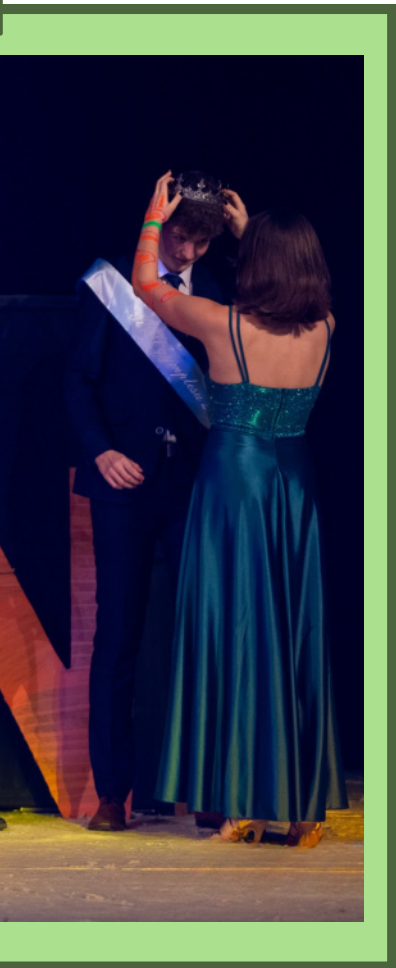
T: Docela jo. Sháněla jsem dlouho šaty, ale nakonec super.

V: Ano, chtěla jsem si ušít svoje, jelikož budu návrhářka, takže jestli někdo potřebuje pomoc s oblečením... 😊. Ale to nevyšlo, takže jsem potom našla reklamu na Instagramu a koupila jsem nějaké levné. Sice byly zase černé, ale pěkné.

D: Já jsem si vzal z tanečních oblek.

F: Ne, tak oblek mám, takže v pohodě.

Očekávali jste výhru?

T: Ne. Absolutně vůbec ne. Čekala jsem, že to bude Veronika, ale zklamala.

V: Ne, jo, ne, já nevím. Ne. Budu humble.

D: Vůbec.

F: Ne, neočekával. Myslel jsem, že vyhraje Kuba.

Vyhráli jste něco v tombole?

T: Jo, vyhrála jsem poukaz do fotokoutku, ale nestihli jsme tam zajít, takže to propadlo.

V: Ne, zapoměla jsem, že tombola existuje, a nevšimla jsem si jí.

D: Já jsem vyhrál vyhlídkový let. Ještě jsem tam teda nebyl, ale těším se. Sice se bojím výšek, ale mám rád adrenalin.

F: Já jsem se nezúčastnil tomboly.

Na jakou vysokou školu se hlásíte?

T: Do Olomouce na Palackého.

V: Na architekturu ČVUT a pak Brno taky architektura.

D: Já na Báňskou, management.

F: Nevím.

Kdyby nezáleželo na penězích a povinnostech, jak byste chtěli strávit budoucnost?

T: Cestováním. Chtěla bych se podívat do Asie a do Afriky.

V: Nejprve bych bydlela v Londýně pět let a pak bych si někoho vzala a jela bydlet do Norska, kde bych měla takovou chatičku. Koupila bych rodičům taky chatu a měla bych tři kočky, sedm psů a jednu kozu.

D: Já bych si vytvořil firmu, nějak podnikat. A chtěl bych se podívat do Japonska na Mount Fuji a do Tokia.

F: Hodně bych cestoval.

Co jste na gymnáziu vždycky chtěli mít, ale nikdy neměli?

T: Svatý klid.

V: Přespávačku ve škole. Tu jsme měli v prváku, ale od té doby to tu je nuda.

D: Já asi taky ten klid.

F: Dobré známky.

Jakou nejdůležitější věc jste se tady naučili?

T: Jak si uspořádat čas.

V: Podvádět, ale hlavně improvizovat.

D: Trpělivost.

F: Že jsou horší věci než špatná známka ve škole.

Máte nějaký nejlepší školní zážitek?

T: Určitě Chorvatsko.

V: Praha.

D: Mně se nejvíc líbilo Chorvatsko.

F: Chorvatsko bylo super.

Něco, co by do vás nikdo neřekl?

T: Nevím asi, to by musel říct někdo jiný.

V: Umím zpívat, psát hudbu a básně.

Kdo byste chtěli, tak vám napíšu písničku, ale jenom anglicky.

D: Edituji videa.

F: Já nevím.

Jakou zprávu byste vzkázali studentům?

T: Vydržte to.

V: Všichni učitelé, co jsou otravní a říkají, že to uběhne rychle, mají pravdu. Já jsem si užila šest let na gymplu a bylo to super, kromě tří let karantény. Nevadí.

D: Ten konec jednou přijde.

F: Užijte si gympl, dokud to jde.

Kdo je váš oblíbený profesor?

T: Pan profesor Pánek.

V: Pan profesor Volf a profesorka Macurová.

D: Profesor Pánek.

F: Já mám rád všechny profesory.

Jste připraveni na maturitu?

T: Ne. Ještě se docela učím. Slohovky příští týden, juchu.

V: Jako ne, ale mám ještě měsíc. Já se začnu teprve učit.

D: Ne. Ještě se neučím úplně pravidelně. No, tak na slohovky jsem se ještě nedíval, to se nějak zandá.

F: Ne. Musím se toho ještě hodně naučit.

Co vám bude nejvíce chybět na škole?

T: Kolektiv.

V: Sezení v lavici s Kájou a za mnou Nela a Jolča.

D: Kamarádi a ty zážitky tady.

F: Kolektiv a pohoda.

Interview with Spanish students Celia and Simon

Celia and Simon are Spanish students who we were lucky to have in our class 3. A for 3 whole wonderful weeks. I asked them a couple of questions about their stay here.

What is the main difference between our and your school system?

Celia: We start our day like 1 sometimes 2 hours later. Also, you have a lot of breaks between classes, we don't. And of course the grading system. Your grades go from 1 to 5, 1 being the best, in Spain it's different, 0-10 and 10 being the best.

Simon: Basically, the same thing Celia has just said. It was really hard to wake up that early and mainly to know which day you start at 7, 8 or 9 am.

What will you miss the most when you'll come home?

Celia: The people. I love everyone here, I'm going to miss you all so much. Another thing I'm going to miss are the breaks between classes, being able to rest, I'll miss that.

Simon: My classmates from the Czech Republic - 3. A. That's the best class, the best class in here. And Czech parties too.

What is your favorite memory from your stay here?

Celia: Probably the week when all the Spanish students were here because we were finally able to talk in a different language than English. We were able to be all together after a week. I was able to introduce my Spanish friends to my Czech ones so I was really happy about that.

Simon: Same answer. My favourite day was last Thursday, we went to a tea bar in Ostrava. It was very nice.

Is there something you did not enjoy? Anything you did not like?

Celia: Maybe some lessons because sometimes we didn't understand even if the teachers tried hard.

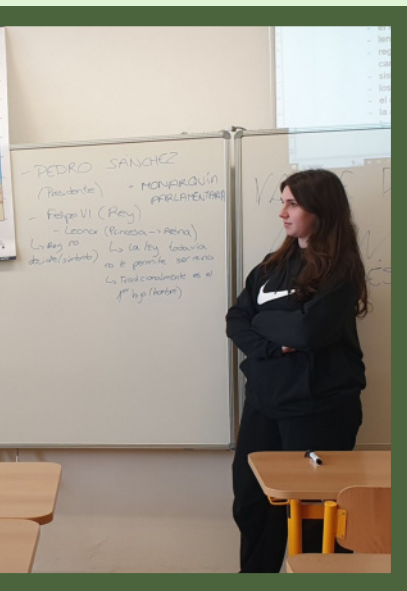
Simon: Well... I guess the prom (laughing). No, it was really nice, I don't know, maybe the food. Yes, that's the thing I hated here, I don't know why, we just have better food in Spain.

Which teachers did you like the most here?

Celia: We love Dita (Mrs. Řihová) she's our favourite, I'm going to miss her so much, she is the best and I am so lucky that I was able

to stay with her. Also some English teachers, they're really nice and they did their best.

Simon: I would say that my favourite teachers here were Dita and Soňa (Mrs. Macurová), because they were looking after us. I had so much fun with the informatics teacher (Mr. Svoboda) and the physics teacher (Mr. Raška). I really enjoyed their lessons.

How would you describe people here in the Czech Republic?

Celia: Alcoholics. (laughing) I'm just kidding. They're really friendly. I knew that it's going to be fun the first day already, when my new classmates came to me and just casually started to talk to me. At that moment I knew that I would find a lot of new friends here. Very social, everyone tried their best to talk English with me and even with each other so I would understand.

Simon: Very nice people, kind, funny. They tried to speak English so you could understand. So yeah, very nice people, I love them.

What surprised you the most about the Czech Republic?

Celia: You don't wear shoes in school. I also thought that it's going to be really different from Asturias but it's basically the same. Also the subjects and the way the teachers teach them. That was the most surprising.

Simon: I think it's the fact that people are able to walk like 5 kilometres from their house to school at 6 am in the morning. It surprised me when I came here and it still surprises me now, three weeks later.

Did you go to any mountains here? If so, which ones?

Celia: I think it was Ondřejník. Climbing it was one of the hardest things I had to do in here. The other hiking (Pustevny) was better, we were just chilling, enjoying the views.

Simon: Yeah, we went to Ondřejník, it was hard but I enjoyed it because we went there with our Spanish friends so we had a lot of things to talk about. Mateo and Irene (our Spanish friends) went to Lysá hora with their exchange students.

Veronika Hradilová, 3. A

Mořský ďas aneb spolu až navěky

Ryby čeledi mořských ďasů jsou rozšířeny téměř ve všech oceánech a jsou jednou z neznámějších hlubokomořských ryb. Kromě statusu 'rybička s baterkou' jsou známy hlavně pro svůj znepokojivý vzhled. Co když ale jejich vzhled není to nejděsivější?

Mořští ďasové obývají hloubky oceánu, kam nesahá světlo. Samičky jsou na toto prostředí perfektně vybaveny. Světélko slouží jako skvělá past, na svou kořist si mohou ve vodoprázdnu počkat a jejich čelist se dokáže roztáhnout tak, aby ani sousto neuteklo... Ale co sameček?

Jakmile se pozornost vědců začala obracet na rybičky s baterkou, čekala je palčivá otázka. S přibývajícimi odchycenými kusy se objevil zvláštní vzorec. Všechny dosud zkoumané kusy byly právě samice. A to nebylo jediné. Všechny samice měly na svém těle "parazity". A tady to bylo. Až později se totiž ukázalo, že parazité byli celou dobu samečci.

Tímto nemá matka příroda nic proti samečkům jakéhokoliv druhu. Právě naopak. Zatímco byly samičky do tmy jako stvořené, sameček loterii nevyhrál. Jejich těla jsou výrazně menší než těla samic. Někteří z čeledi ďasovitých nemají ani plně vyvinuté orgány, kterými by mohli přijímat potravu, pokud ji vůbec najdou. Zkrátka, sameček

sám v otevřeném oceánu nemá šanci na přežití a je od samého začátku odkázán na rychlé nalezení samičky.

Je zde rybuprázdno. Když na sebe dva jedinci narazí, šance na opětovné setkání jsou mizivé a sameček už nikdy žádnou jinou samičku nemusí potkat. Pokud ale má náš sameček štěstí a samičku opravdu najde, je to láska na první pohled. Navždycky. Sameček se okamžitě zakousne do samičky. V tomto momentu se ze dvou stane jeden. A to doslova.

Okamžitě pro připojení vyloučí sameček enzym, který začne 'trávit' samečkův ústní otvor a sameččino tělo v místě kousnutí. Takto sameček přiroste k samičce, až do bodu, kdy jsou spojeni trávicím traktem i žilně. Sameček pak žije tak dlouho jako samička.

Z hodin biologie si určitě všichni pamatujeme souboje samců o pozornost samičky. Na to se takto hluboko v moři nehraje. Jak to řeší ďas? Neřeší. Samička na sobě může mít přísátých až pět samečků.

Až tedy budete chtít někomu vyznat lásku, vřele doporučuji snímek samičky ďase a všech jejích samečků. Spolu až navěky.

Patricie Houdková, 3. B

和菓子 aneb Válka nejen s abecedou

Další číslo je tady a spolu s ním i další téma z mého šíleného dobrodružství! A tentokrát to budou, jak jsem naposledy slíbila, netradičně tradiční japonské sladkosti. Doufám tedy, že po ruce také máte něco dobrého, protože z tohoto článku by vám mohlo i trochu vyhládnout. Já osobně jsem totiž snad ještě nejedla něco tak unikátního, rozmanitého a až nebezpečně lahodného, jako je wagashi, neboli tradiční japonské sladkosti. Pohodlně se tedy usadte, neboť naše výprava opět začíná.

Začala bych snad tou nejznámější a vskutku velmi populární ingrediencí těchto sladkých pochutin, a to čajem matcha nebo pro zvědavé taky 抹茶, o kterém mnozí z vás již jistě slyšeli. Pro ty, co si nejsou jistí, jde o velmi populární japonský čaj ve formě jemného výrazně zeleného prášku. Mimo jiné se také používá pro tradiční čajové obřady. Jestli ale hledáte dezerty a sladkosti s matchou, měli byste se vydat do Kyota, neboli neoficiálního království tohoto zeleného zázraku.

Výše jsem zmínila takzvané mochi (餅), což je možná nejpopulárnější, ale zároveň také velmi rozmanitá forma wagashi. Ve zkratce jde o malé lepkavé knedlíčky vyrobené z rýžové mouky. Jen málokdy se ale jí samotné. Nejčastěji je najdete plněné různými krémy, ovocem či jinými variacemi pod názvem daifuku (大福) nebo jako kuličky napíchnuté na špejli třeba se sladkou sójovou omáčkou či jinými topingy označované jako dango (団子). Nicméně při přípravě mochi se fantazii meze nekladou, proto byste našli způsobů přípravy víc než si dokážete představit.

mochi

dango

daifuku

Zde koupíte opravdu vše - od samotného prášku z obyčejné přípravě čaje, přes zmrzlinu, všemožným druhům mochi až po rozmanitý výběr dortíků. Přestože mně se bohužel zatím nepoštěstilo vidět Kyoto na vlastní oči, kamarádka mi přivezla že školního výletu jako dáreček matcha brownie a musím říct, že šlo o dokonalou harmonii trpkého čaje a sladké čokolády. No prostě ráj na jazyce.

Jako poslední avšak velmi důležitou součástí japonské sladké kultury bych chtěla zmínit anko (餡こ). Jde o hutnou vínově zbarvenou a dosti sladkou pastu vyrobenou z malých červených fazolek adzuki (小豆). Ano, čtete správně, z fazolí. Hodně lidí se přes tento fakt neumí přenést, ale jestli se ptáte mě, tak je to rozhodně jedna z nejlahodnějších věcí, co jsem kdy jedla. A také jedna z mých nejoblíbenějších částí japonské kuchyně, která rozhodně stojí za vyzkoušení. Harmonie chuti a textury vás jistě pohltí takovým způsobem, až se sami sebe budete ptát, zda-li je to jenom sen. Jedním z mých osobních doporučení s anko by mohlo být třeba taiyaki (たい焼き), což by se dalo popsat jako plněná palačinkovitá taštička tradičně ve tvaru ryby. Jestli tedy někdy na taiyaki nebo vlastně cokoliv s anko narazíte, mohu jen doporučit.

Stejně jako o předchozích tématech, i o wagashi bych se dokázala rozpovídat na hodiny a rozepsat se na stránky a stránky textu. Jak vám ale asi došlo, to mi tu dnes asi úplně neprojde. Nicméně jsem vám snad toto téma alespoň lehce přiblížila a možná se tak někteří z vás sami vydají po stopách rozmanité japonské kuchyně. Do té doby vás ovšem nechám dumat nad tím, jaké končiny této vzdálené země spolu prozkoumáme příště.

Alexandra Leňková, 5. A

Rozhovor s bývalými studenty

Jelikož se blíží výročí naší školy, zavzpomínali jsme s bývalými žáky na jejich školní léta. Účastníci rozhovorů: Anežka Freithová - odmaturovala 2020, Aleš Křiva - odmaturoval 1995, Bohdan Volný - odmaturoval 1995, Dita Volná - odmaturovala 1994 a Dagmar Stýskalová - odmaturovala 1988.

Pamatujete si na nějaký vtipný zážitek z vašeho studia na gymnáziu?

AF: Když jsme byli na školním výletě, jeli jsme na raftech, narazili jsme do kamene a dva kamarádi kvůli tomu skončili ve vodě.

AK: Zajisté školní výlet do vinného sklepa na jižní Moravu, který byl samozřejmě propojen se vzdělávací prohlídkou Rajhradu a města. Výlet byl v maturitním ročníku a náš třídní profesor Skotnica nám ukázal krásy jižní Moravy spojené s ochutnávkou vín.

BV: Celé čtyři roky byly vtipné.

DV: Hodiny matematiky, které tak trošku nebyly o matematice.

DS: Ani za boha si na vtipný zážitek nevzpomenu.

Kdo byl váš oblíbený profesor?

AF: Určitě náš profesor Pánek.

AK: Pan třídní učitel Skotnica.

BV: "Paní profesorka Vašková."

DV: Pan profesor Skotnica.

DS: Profesorka Marie Čupová.

Nejkrásnější vzpomínka na vaše školní léta?

AF: Asi pořádání plesu, když jsme vše vymýšleli, trénovali tanec a pak samostatný ples ve stylu Rio de Janeiro. Myslím, že se nám moc povedl.

AK: Dvacetičtyřhodinový fotbalový turnaj, který jsme absolvovali s přespáním ve školní tělocvičně.

BV: Las Vegas a nádražka.

DV: Odmaturování.

DS: Když jsme s kamarádkou vybulily ruštinu a šly do cukrárny.

Stýkáte se ještě se svými bývalými spolužáky?

AF: S některými ano. Jednou za rok má někdo snahu vymyslet společný sraz i s panem profesorem Pánkem a párkrát už to vyšlo. Jinak máme nějaké menší srazy, třeba se občas scházíme se spolužáky, kteří studují v Brně.

AK: S některými se stýkáme.

BV: Samozřejmě.

DV: Ano, míváme srazy.

DS: Stýkám se pravidelně se dvěma, jinak srazy míváme a jsou super.

Byli jste spíš těmi studenty, co porušovali školní řád, nebo těmi, co jej dodržovali?

AF: Jak kdy. 😊

AK: Myslím si, že jsem nebyl ten, co by ho porušoval, ale ani ten, co by ho striktně dodržoval. Někde uprostřed.

BV: B je správně.

DV: Téměř vždy, až na občasné záškoláctví.

DS: Spíš jsem dodržovala školní řád, ale ne vždy, pokud šlo o čest třídy, klidně jsem raději dostala za 5, než třídu zradit.

Jaký byl váš oblíbený předmět a proč?

AF: Vždycky mě bavil dějepis s panem profesorem Blahutou, uměl velmi poutavě vyprávět. Taky mě bavila čeština, němčina a hudebka.

AK: Dějepis. Mám rád historii, takže dějepis je pro mě zajímavý předmět.

BV: Němčina, skvělá paní učitelka (Magda).

DV: Chemie, kvůli náročné, ale spravedlivé paní profesorce Pešatové.

DS: Čeština, právě kvůli vedení paní profesorky Čupové.

Jakou motivaci nebo poselství byste předali současným studentům?

AF: I když vám to někdy přijde jako utrpení a cítíte, že to nemůžete zvládnout, tak vydržte, stojí to za to. A jednou na léta na gymplu budete rádi vzpomínat.

AK: Užijte si života, byly to jedny z nejkrásnějších let. Bezstarostný život plný dobrodružství a zážitků.

BV: Volte si vysoké cíle.

DV: Jdi si za svými sny, nic není nemožné.

DS: Ať si užívají studentská léta a mládí, baví se a ne jen sedí nad učením.

Jaký obor jste se po gymnáziu rozhodli studovat?

AF: Já studuji v Brně třetím rokem obor učitelství pro 1. stupeň ZŠ.

AK: Ekonomii.

BV: Ekonomiku.

DV: Angličtinu.

DS: Pedagogický směr.

Co byste řekli, že vám gymnázium dalo a na co vás nasměrovalo?

AF: Myslím si, že gymnázium bylo vždy vyhlášeno tím, že je kvalitním základem pro různé vysoké školy. A s tím naprosto souhlasím. Také mi dalo spoustu kamarádů a zážitků, na které budu vzpomínat celý život.

AK: Dalo mi všeobecný přehled a pomohlo mi ujasnit, co bych dál v životě chtěl dělat.

BV: Připravilo mě do života.

DV: Dalo mi přátele.

DS: Pro mě byl gympl spíš převozníkem k dalšímu vzdělání.

Měli jste nějaké zahraniční výjezdy?

AF: Byli jsme v Chorvatsku. To určitě patří mezi nejlepší zážitky z gymplu. Všichni jme si to neskutečně užili. Je fajn, že se tyto výjezdy stále pořádají.

AK: Byli jsme v Salzburgu a na Slovensku ve Vysokých Tatrách.

BV: Jo, byli jsme na výletě v Salzburgu.

DV: Ano, jeli jsme do Paříže a na Slovensko.

DS: V druháku školní výjezd na Slovensko a v třetáku super týdenní branné cvičení taktéž na Slovensku.

Bylo na gymnáziu i něco, co zpětně moc pozitivně nehodnotíte?

AF: Nic mě nenapadá.

AK: Musel jsem se rozloučit se spoustou přátel, které jsem už od té doby nepotkal.

BV: Nemůžu si na nic vzpomenout.

DV: Ne.

DS: Studovala jsem gympl ještě za minulého režimu, a to se na výuce i přístupu pedagogů dost odráželo, tak asi proto nějaké humorné zážitky nemám.

Sofie Křivová, 3. A

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

Me and my bestie in 2070 after breaking out the nursing home

My mom when she brushed my hair for school

When you fail the exam

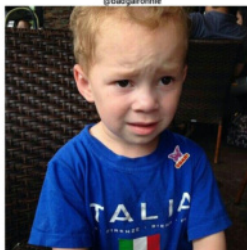
When you find out your best friend failed too

When nobody volunteers to present and the teacher says they're going to start picking people

LOOKING AT THE PEOPLE IN YOUR CLASS ON THE 1ST DAY

Šéfredaktor:

Grafické zpracování:

Tvůrčí tým:

Lara Macurová, Hana Opělová

Veronika Hradilová

Sofie Křivová, Patricie Houdková,

Monika Fojtíková, Alexandra Leňková

Kontakt:

Tisk:

Číslo XV Duben 2024

tgmtimes1@gmail.com

Gymnázium Frýdlant nad Ostravicí

Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce!